

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Piotr Filipiak

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Urgacza

po rozpoznaniu w sprawie P. M. (M.)

skazanego za przestępstwo z art. 180a k.k.

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 9 stycznia 2020 roku, sygn. akt IV Kow 1200/19/el, o odmowie udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jako trafne należy uznać ustalenia faktyczne oraz prawne sądu pierwszej instancji, prowadzące do wniosku, że dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego P. M. przesądzają o braku przesłanek merytorycznych do udzielenia zezwolenia na wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia zarówno jego dotychczasowa trzykrotna karalność za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jak i bezskuteczność stosowanych dotychczas środków wychowawczych. Wobec skazanego orzekano dotychczas karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karę ograniczenia wolności oraz karę bezwzględnej pozbawienia wolności, którą skazany odbył w systemie dozoru elektronicznego. Mimo to, skazany ponownie wszedł w konflikt z prawem i to po upływie półtora roku po zakończeniu odbywania kary w SDE. Dotychczasowa postawa skazanego świadczy o tym, że jego wejście w konflikt z prawem nie miało charakteru incydentalnego, a było wynikiem jego braku poszanowania dla obowiązującego porządku prawnego oraz zapadających wobec niego kolejnych orzeczeń sądu. Wielokrotna karalność sama w sobie świadczy o znacznym stopniu demoralizacji skazanego, a bezskuteczność orzekanych do tej pory kar wskazuje na potrzebę prowadzenia wobec niego resocjalizacji w warunkach penitencjarnych. Sąd apelacyjny podziela zatem stanowisko Sądu Okręgowego, że kara wolnościowa w postaci SDE nie zrealizuje swoich celów i nie powstrzyma skazanego od naruszania porządku prawnego w przyszłości. Pozytywna opinia środowiskowa i ustabilizowany tryb życia, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie stanowią zdaniem sądu odwoławczego wystarczającej przeciwwagi dla wskazanych wyżej negatywnych okoliczności, a tym samym nie są wystarczające dla zmiany zaskarżonego orzeczenia w kierunku wskazanym przez skarżącego. Przy ocenie warunków materialnych do udzielenia zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w SDE badana jest bowiem nie tylko aktualna, ale cała dotychczasowa postawa skazanego, w tym zwłaszcza jego stosunek do prawomocnych orzeczeń sądów i stosowanych względem niego wolnościowych oddziaływań resocjalizacyjnych. Nie

zasługuje także na uwzględnienie argumentacja skarżącego w zakresie okoliczności popełnienia czynu, zważywszy, że występku z art. 180a k.k. skazany dopuścił się po raz trzeci, a w razie konieczności udzielenia pilnej pomocy medycznej partnerce skazanego mógł on wezwać do niej pogotowie ratunkowe. Całość przytoczonych powyżej okoliczności prowadzi więc do jednoznacznego wniosku, że skazany jest sprawcą o takim stopniu demoralizacji, że wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności w złagodzonej formie w ramach dozoru elektronicznego nie przyniesie pożądaných społecznie rezultatów, a wręcz odwrotnie – wskazane wyżej ustalenia przemawiają za potrzebą pobytu skazanego w zakładzie karnym, celem dalszego prowadzenia stosownych działań readaptacyjno – społecznych w warunkach izolacji penitencjarnej. Odmienna decyzja w tym przedmiocie mogłaby jedynie utwierdzić skazanego w poczuciu bezkarności wynikającej z faktu, że pomimo popełnienia kolejnego przestępstwa, nie poniesie on żadnej realnej dolegliwości z tego tytułu. Dlatego zaaprobowano rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem o prawomocności
- zwrócić akta sprawy.

Katowice, 10 marca 2020 roku